

Önkéntes hozzájárulás (egyházi adó)

Egyházközségünkben sajnos igen kevesen fizetik az egyházi adót. Nagyrészt ennek kellene fedeznie épületeink és közösségünk kiadásait. A püspöki kar ajánlása szerint ez a jövedelem 1 %-a. Továbbra is tudunk adni **késpénzbefizetési (sárga) csekket**, amelyen egyházközségünk részére az egyházi adót vagy adományt be lehet fizetni. A személyi jövedelemadóból levonható a befizetett összeg 30 %-a. Erről igazolást adunk 5.000.- Ft feletti befizetések esetén, ha a csekk közlemény rovatában feltüntetjük az adószámot. Közcélú adományok esetén cégeknek is tudunk igazolást adni. Természetesen ekkor befizetőként a cég nevét és adószámát kell megadni. Csekket a templomban és az irodában vannak kitéve. Természetesen továbbra is be lehet fizetni a hozzájárulást személyesen az irodában vagy szentmisék után a sekrestyében. Kérjük a híveket, hogy anyagi hozzájárulásukkal támogassák egyházközségünket!

Impresszum

Kiadja: Pestszentimrei Római Katolikus Plébánia (1188 Budapest, Nemes u. 17. T.: 292-3113, E-mail: mgodolle@mail.datanet.hu). **Felelős kiadó:** Gödölle Márton plébános, mobil: 06-30-263-8524. E-mail: mgodolle@mail.datanet.hu. **Felelős szerkesztő:** Bönöczk Péter, tel.: 06-20-555-1160, E-mail: p.bonoczck@freemail.hu.

Internet: www.communio.hu/pestszentimre

A tervezett plébániai Közösségi Ház javára kiadott téglajegy. 1000, 2000 és 5000 Ft-os névértékben vásárolható meg, és ezzel az építkezést támogatja.

SZENTMISÉK RENDJE:

Vasárnap és főünnepken:

De. 8 és 10 óraker és este 6 óraker.

Hétköznap: Hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton reggel 7 óraker, pénteken este 6 óraker. De július-augusztus hónapokban a vasárnapi hirdetések szerint.

Péntekenként az esti szentmise után egy órás **csendes szentségimádásra** van lehetőség (fél 7-től fél 8-ig).

Elsővasárnapon az esti szentmise előtt egy órával **szentségimádás**.

A plébániahivatal felfogadási ideje:

Hétfő és Szerda: De. 9-11 óra

Kedd és Péntek: Du. 16-18 óra

Esküvőt 3 hónappal előre kérjük bejelenteni. Keresztelési, bérmezőzési kérelmet a plébánossal kell megbeszélni.

Pestszentimrei Öröm Hír Levél

A Pestszentimrei Római Katolikus Egyházközség lapja
VI. évfolyam 5. szám (51.) - 2009. június

Plébániai közösségi házat építünk! - A közösség Háza -

Nemrég olvastam, hogy a ház építését és a család alapítását a bibliai héber nyelvben egy és ugyanazon szó jelöli. Ezt persze józan ésszel is lehet látni, mégis fontos ez most nekünk! Mert elsődlegesen nem épületeket akarunk felhúzni, hanem szentháromságos szeretet-közösséget, Isten családját formálni magunk körül, mégis bízunk abban, hogy a Gondviselés közösségi házat is ajándekoz nekünk. Pál apostol ezeket írja: „Ti nem vagytok idegenek, hanem Isten családja.”

(Ef 2,19) „Ti is, mint élő kövek, épüljétek (Krisztus) fölé lelki házzá.” (1Pét 2,5) A plébánialakot és a Cserkészházat szinte kinőtük, ahogyan a

felővekvő gyermek is kinövi a ruháját. Szentháromság vasárnapján ezért meghirdettük egy közösségi ház építését. Elsődleges feladatunk nem

is a pénzgyűjtés, hanem hogy emlékezzünk a 126. zsoltár szavára: „Hogyha az Úr nem építi a házat, aki azt építi, hasztalan fárad.”

Mi a feladatunk tehát? Még jobban belegyökerezni Krisztusba elkötelezett keresztény élettel; az Úr akaratát és vezetését meghallani; és hogy ki-ki föltegye magának a kérdést: Hogyan szolgálom, miben

építem Isten családját itt Pestszentimrén? Adja Isten, hogy az Úr fölépítse bennünk az ő Házát!

Márton atya

Közösségi Házat építünk!

Egyházközségünkben több éve gondolkodunk egy plébániai közösségi ház építésén, és megérettnek látjuk az időt arra, hogy a közösségi ház tervezésébe belekezdjünk. Ezt az egyházközségi nyilvánosság előtt június 7-én, Szentháromság vasárnapján hirdettük meg. Hála Istennek, a plébániai közösség élete évről évre bővült, és az első idők pangása után mára virágzó közösségi élet bontakozott ki. A plébániai közösségi életéhez elsősorban egy nagyterem lenne szükséges a hozzá kapcsolódó kiszolgáló blokkokkal. Eddig az egyházközségi nagyobb rendezvényeket a templomkertben, szabad ég alatt tudtuk csak megrendezni, aminél ki vagyunk szolgáltatva az időjárásnak. A plébániai közösségi élete már most annyira szerteágazó (151 plébániai hittanosunk volt idén 12 csoportban, ezen kívül Házas hittan, Felnőtt kezdő hittan, Felnőtt Katekézis, Nyugdíjas klub, Baba-mama klub stb.), hogy a közösségi házat be tudnánk lakni. Talán sokan nem is tudják, hogy a pestszentimrei plébánia 25 ezer lakossal az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye 22-dik legnagyobb lélekszámú plébániája (a 151 közül), és évről évre újabb lakóvezeteket építenek be. Nagyon sok fiatal családos költözik ki gyermekekkel, ezért az egyházközség jövője szempontjából is biztatóak a kilátások.

Pestszentimrei plébániánkon jelenleg két épület áll plébániai funkcióval. A régi plébániaépület (211 m²), amely felújíthatatlanul leromlott állapotban van, olyannyira, hogy egy esztendeje csaknem teljes egészében lezártuk, üresen áll, télen a fűtést is kikapcsoltuk

költségkímélés céljából. Egyedül a plébániairoda maradt benne egyelőre. Ezzel az épülettömbbel mindenképpen kezdeni kell valamit, de a szakértői vélemények már 2001-ben is azt tanácsolták, hogy csak lebontani érdemes. Ezért is épült fel az újabb épület (166m²) 2003 tavaszára. Ebben az épületben a plébánosi lakrész mellett egyetlen hittanterem (43m²) kapott helyet, amely jelenleg a plébánia legnagyobb közösségi terme. Ebben a teremben zsúfoltan is csak közel 40-en, 50-en férnek el, és több közösségi program ezt a létszámot már túllépné. Ezen kívül van a plébániakertben egy Cserkészháznak nevezett kis melléképület (kb. 50m²), szintén erősen leromlott állapotban, melyet pár éven belül szintén le kell majd bontanunk, mert alapja nincs, falai repedeznek. Ebben is tartunk hittanokat.

A közösségi ház terve: Az új közösségi házat a régi, lebontásra ítélt épület helyén tervezzük. Plébániánk közösségi igényei és anyagi erőforrásai alapján a következő nagyságrendű ház tervezése körvonalazódik: Egy közel 150 m²-es nagyterem előtérrel és a szükséges vizesblokkokkal, konyha, raktárhelység, plébániai iroda, garázs, és két hittanterem az emeleten, összesen kb. 250m² beépített alapterületen.

Közösségi Ház fantáziaterve (I. változat)

betakarítottam.
Apám kamráiba
mind elraktároztam,

saját tárlóimba
semmit el nem raktam.
Üres gyomoromban

semmit bé nem raktam,
bűnbánó lelkekkel
hazagondoltam.

Kiürült lélekkel,
nagy nyomoromban,
nagy félelemmel

hazaindultam.
Fáradó karommal
a mezőn dolgoztam.

Nagy akarattal
munkát bevégeztem,
ekkor jött a szóval

valamely emberem:
„Házatoknál ecséd,
újólag megjelent.”

Igen erős pecsét
zárta ajakimat,
egyszerű köpenyét

csókoltam apámnak,
ki ekkor felemelt
mondván a szolgálknak:

-Rendezzünk ünnepet,
hisz fiam halott volt,
és ím, életre kelt!

Szívem haragudott:
- Ünnepet? Mi végre?
Szejjelpocsékolt

pénzünk emlékére?

És a hűség? És a munka?
Isten szerelmére,

annak hol jutalma?
- Jártasd szemed körbe!
A család vagyona,

hiszen tudod te,
ugyanúgy tiéd is,
megdolgoztál érte.

Most itt van öcséd is,
elvesztett, de meglett.
Így tiéd és övé is

minden vagyon s jótett,
mi földemen s szívemben
eddiglé megtermett.

Így van ez a Könyvben.
Én az öcs, én a báty,
küzdenek legbennem.

Csernyus László

közösséghez tartozásának és hitre nevelésének, ill. a vallás gyakorlásának felelősségét. Úgy érzem, hogy tapasztalatcseréink és egymást segítő szándékunk nagy erőt ad, hogy Mennyei Atyánk által ránk - édesanyákra és feleségekre - bízott feladatot teljesíteni tudjuk a mindennapokban. Hálas köszönet érte az Úrnak! *Farkas Ildi*

Az A.K. egy olyan ajándéka a Szentléleknek, mely lehetőséget ad, hogy hitünket erősítve megosszuk egymással az Isten felé vezető út megélését a családban. Örömmel tölt el az összetartozás érzése, és hogy találkozásainkat mindig jókedv, szeretet és lelkesedés kíséri. Bár közösségünk még „fiatal”, de már vannak közös terveink, melyek remélhetőleg az Úr segítségével meg is valósulnak. *Csáky Móni*

Idén nyáron is lesz plébániai **családos tábor** Pilisszabán! Időpontja: **2009. július 8-12.** A jelentkezési lapot minél hamarabb adjátok le! A tavalyi táborban 110-en voltunk, ebből 66 gyerek! Gyertek el!

Köszönjük mindazoknak, akik a plébániai papírgyűjtésre papírt hoztak. Jó néhány testvér segítségével teherautóra raktuk a közel 5 tonna papírt. A bevétel a családos tábor nagyszaladásait segíti.

Vers

„Én Tóttal érzek, de az Örnagy is én vagyok” (Örkény István)

Már nem bírtam tovább,
örökségem kikértem,
s elhagytam a házát.

Én maradtam hűségben,
keményen dolgoztam,
minden órám, percem

csak erre áldoztam.
Léhán éltem éltem,
vagyonom elszórtam,

ha volt is tehetségem,
széjjeltékoztam.
Makacs önfegyelmem

tartott meg az úton,
félre nem léptem,
végeztem a dolgom.

Már nem volt mit ennem,
beálltam szolgálni.
Disznókat őriztem,

mit nekik adtam enni,
oly igen szerettem
vón belézábalni,

de eltítva lettem
még a mosléktól is.
Mindig mindent rendben

tartottam a házban,
apám parancsait
sorra megtartottam.

Ügyeltem szolgálait,
magam is dolgoztam.
Az év terméseit

Egy urnatemető létesítésének gondolata szintén felmerült alagsori és felszíni változatban egyaránt. Előzetes tájékozódásunk alapján a telekre építésnek nincs akadály, a beépíthetőség bőségesen elegendő, tehát a szükséges hatósági engedélyeket meg lehet kapni.

A közösségi ház tervezéséről a közös gondolkodás április 21-én vett lendületet, és azóta többször találkozott egy lelkes kis csapat. Tapasztalatgyűjtés céljából fölkerestünk több közösségi házat is, amelyek az elmúlt években épültek környező plébániákon. A közös tervezetés gyümölcseként elkészültek a ház első fantáziatervei. A templomi talpas falújságon megtekinthetők a látványtervek és alaprajzi elgondolások első vázlatai, két eltérő változatban is, amelyekhez várjuk a hozzászólásokat és észrevételeket. Ez persze nem azt jelenti, hogy feltétlenül a két változat egyike kerül majd kiválasztásra.

Anyagi tervezés: Számításaink szerint az **építkezés 55 millió forint** körüli összegbe kerül. Ebből jelenleg **rendelkezésünkre áll 13 millió Ft** plébániánk megtakarításából. E mellett célgyűjtést hirdettünk meg, és az idei év **végéig további 7 millió Ft-ot szeretnénk összegyűjteni.** Ez jelenleg az elsődleges tervünk, amelyhez kérjük híveink nagylelkű támogatását. Ezzel plébániánk 20 millió forint saját forrással tud nekikezdeni az építkezésnek, ami elegendőnek tűnik ahhoz, hogy az épületet tető alá, szerkezetkész állapotra építsük, és ezzel az építkezés első ütemét befejezzük. Hogy ha áll is egy rövid időre az építkezés, ez az egyházközség lelkipásztori és közösségi életét nem akadályozza, hiszen megmarad az új plébániai épület és a cserkészház. Sorszámított **téglajegyeket** is kibocsátottunk

1000, 2000 és 5000 Ft-os címletekben, amelyek megvételével a házat támogatni lehet. Ezeket az irodában, és misék után a templomi kijáratnál lehet megvenni. Természetesen jóval nagyobb összegű adományokra is szükségünk van, amihez várjuk jómódú híveink felajánlásait. Aki átutalással bankszámlára vagy sárga csekk befizetéssel szeretné támogatni az építkezést, a közlemény rovatba írja be, hogy „Közösségi Háza”. Természetesen a Főegyházmegyétől is várunk anyagi segítséget, amivel folytatni tudnánk az építkezést. Adja Isten, hogy Házunk megépüljön, és közösségünk tovább gyarapodjon! *plébános*

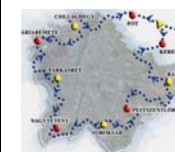

Közösségi Ház fantáziaterve (2. változat)

Plébániánk bankszámlaszáma:
**Pestszentimrei Római Katolikus
Plébánia**
10103881-45238100-01000004

Élő Rózsafüzér Zarándoklat

Hazaértem. Mikor szombat dél körül megérkeztem az imrei templomhoz, hogy ott csatlakozzam az Élő Rózsafüzér zarándoklathoz, ez a két szó visszhangzott a fejemben. Ezt csak tovább erősítette, ami fogadott: a két templomajtó tárva-nyitva állt. Így, mikor szembe álltam a temp-

lommal, a kapu helyett a tabernákulumra esett a pillantásom. Mintha maga Jézus jött volna elé, hogy üdvözljön. Bentről énekeszó hallatszott, néhány gitáros ifjúsági éneket játszott. Úgy éreztem, hazaértem, és megpihenhetek egy valóban hosszú hét után. A szombati napot testvéreim körében tölthetem, a városért imádkozva, amely az otthonom, és amiben rengeteg olyan ember él, aki nem ismeri az otthon örömeit, hogy a Szeretetről ne is beszéljek. A zárándoklat során nem csak azért voltunk együtt, hogy körbejárjuk a várost és elimádkozzuk a rózsafüzért többször is, hiszen ennek önmagában semmi értelme, maximum annyi, hogy aki nem tudja, megtanulja az Üdvözlégyet. A másokért való imádkozás során azonban te magad is fejlődés, megérsz dolgokat, rájössz összefüggésekre. Persze ezek nem rögtön mutatkoznak meg. Ezért ha először, másodszor vagy harmadszor sem adatik meg a várt élmény, nem szabad feladni, küzdeni kell érte, hiszen az ember azt becsüli meg igazán, amit kemény munkával szerzett meg. De egy kicsit eltértem a tárgytól. Az elejéről beszéltem, még a végéről szeretnék: az együtt töltött imádságos napunkra a koronát a nap végi szentmise tette fel. Mindannyian tudjuk, hogyan zajlik egy mise, viszont mindegyiknek más a lelkiülete. Annyi testvéremmel, akiket mellesleg nem is ismertem, de Krisztus által szerethettem őket, együtt dicsérhettem az Úr nevét, és megszenteltem ezt a napot. A havannai Szent László templom hívei agapéval vártak minket mise után. Utána pár percre még beültünk egy páran a templomba, csak hogy ott lehessünk, szemben az oltárral csendben, imádkozni, búcsúzni másnapig, habár csak képletesen szólva, hiszen Jézus mindig velünk van, soha

nem hagy el, még ha mi el is távolodunk tőle, ott vár a szívünk egy rejtett zugában.
Balogh Ivett

A **nyári hittanos nagytábor** helyszíne a Mátrában lesz, a hidegkúti turistaháznál. A **felső tagozatosokkal** (5-7. o.) **július 20-28.** között táborozunk, az **alsó tagozatosok** (1-4. o.) **július 22-28.** között csatlakoznak hozzánk.

A **középiskolás tábor** a kerületi plébániákkal közös szervezésben Ráróspusztán lesz **június 29-július 5.** között. Ide a 8-12. osztályosokat várjuk.

Gyertek! Nincs messze már a nyár!

A tavalyi évhez hasonlóan az idén is kérjük, hogy aki rászoruló hittanosaink nyári táborozási költségeihez hozzá tud járulni anyagilag, akár úgy, hogy több testvér közül az egyiknek részleges vagy teljes részvételét segíti, nagyon megköszönjük a nevében is. A táborozási költség egy főre 12 ezer forint.

Visegrádi kirándulás

Ezt a családi kirándulást eredetileg októberre terveztük, de akkor elmosta az eső, el sem indulhattunk. Helyette a plébánián gyűltünk össze, mert az egyik

vasott vagy a felajánlási adományokat hozta fel az oltárhoz. „Bárcsak az egész népre kiárasztaná az Úr az ő Lelkét!”

Családközösségeink

A tavalyi esztendőben négy családközösség alakult egyházközösségünkben. Havonta más-más közösség mutatkozik be lapunkban. Íme, a következő egy formabontó „családközösség”, amelyhez csak asszonyok tartoznak:

Amikor az elmúlt év végén megkezdődött plébániánkon a családközösségek szervezése, szomorúan vettem tudomásul, hogy a mi családközösségünk nem tud bekapcsolódni ebbe a kezdeményezésbe. Teltek-múltak a hetek, és megalakultak a közösségek. Ez alatt érlelődött meg bennem, hogy miért ne tartozhatnánk mi is egy körhöz, amiben hozzánk hasonló családok lennének. Kezdtém sorra venni azokat a feleségeket, akik férjei - különböző okok miatt - nem szeretnének családközösséghez tartozni. Megszólítottam a feleségeket, és ők igent mondtak! Néhányszor találkoztunk, de igazán akkor éreztem meg, hogy mennyire összetartozunk, amikor a bér-málkozásom után körbe álltak a többiek, és néhány írott gondolattal köszöntettek azon az egyébként is csodálatos napon.

Plachy Viki

A szeretet az egyetlen igaz út! - ám néha nem árt, ha az asszonyi kitartást, édesanyai gondoskodást és női fortélyokat ötvözve megpróbáljuk párjainkat a keresztény közösségi élet mélyebb rétegeibe bevonni. Az Asszony Közösség olyan feleségek csoportja, akik ezeket a gondolatokat szem előtt tartva erősítik maguk és gyermekeik hitét - találkozásai révén. Köszönet a közösség gondolatát felvető, alapító Plachy Vikinek és annak, AKI őt VEZETI!

Gergely Melinda

Közösségünk „formailag” másképp működik, de lényege ugyanaz: keresztény hitünkben való elmélyülés, mely által erősítjük egyházközösségünket. Számomra lelki gazdagságot, töltekezést nyújt minden együttléte. Nagyobb felelősség hárul ránk hitünk megélésében, hogy gyermekeink előtt hitelesek legyünk, és az Úr által vezérelt útra tereljük őket. A Mennyei Atya áldását kérjük e felelősség teljesítéséhez, közösségeinkre, családtagjainkra!

Alföldi Ildikó

Az Asszony Közösség hiteles támasz a hitem megéléséhez a hétköznapiakban. Érzem, hogy emberként nem vagyok egyedül a problémáimmal, és megerősítést kapok, hogy mindig van megoldás! Megértem általa, hogy Isten akkor is velem van és vezet, ha akadályokkal találkozom. *Kolosa Kinga*

Számomra nagyon vigasztaló és biz-

tató megismerni az asszonykörünkbe tartozó családok életét az anyukák szemszögéből. A közös bennünk, hogy így vagy úgy, de egyedül hordozzuk gyermekeink és családközösségünk keresztény

taktika és a cselek megbeszélése után nagy izgalommal vágtunk neki mi is. Azt kell, hogy mondjam, esélyünk sem volt. Hamar durrant a lufi a lábunknál, de mások tovább folytatták a csatát. Kívülről is igen tanulságos volt, sok tapasztalatot szereztem. Miután a ravaszság és a trükközés a tetőfokra hágott, felülemelkedett a két nyertes pár.

Megérdemelték a tapsvihart. De egyszer csak ennek az estének is elérkezett a vége. A Whitney Huston romantikus szám után következett a közös takarítás. Mindenki szorgosan tüsténkedett. Az utolsó simításokat lelkes szervezőink, Detti és Dóri végezték. Majd autónyi csoportokra oszlottunk és igyekeztünk hazafelé. A Dani vezette vidám autóban még élménybeszámolót tartottunk, és kérdés sem volt, hogy a következőn is ott leszünk-e.

Czibulyás Piri

Köszönjük mindazoknak, akik a plébániái papírgyűjtésre papírt hoztak. Jó néhány testvér segítségével teherautóra raktuk a

közel 5 tonna papírt. A bevétel a családos tábor nagycsaládosait segíti.

Látogass el plébániánk honlapjára!

www.communio.hu/pestszentimre

Híreket, fényképgalériát és ismertetőket találsz!

Velünk történt...

Első szent gyónásukat végezték el 3. osztályos hittanosaink május 17-én egy bensőséges bűnbánati szertartás keretében. Az elkövetkező fél évben hónapoként készülnek föl egy-egy gyónásra, hogy mire az elsőáldozásuk ideje elérkezik, készséggé váljon bennük a szentgyónás gyakorlása. Örülünk nekik!

Május 24-én, a vasárnapi szentmise keretében 5 felnőtt testvérünk állt a közösség elé, hogy a katekumenátus folyamatában a kiválasztás szertartásában részesüljön. Ők mind elsőáldozásukra és gyónásukra készülnek, ami Úrnapiján érkezik majd el. De jó, hogy nem csak a gyermekek kiváltsága a szentségekre készülés öröme!

Ismét közös métázásra hívtuk a kegyület ifjúságát a Sas u.-i erdei foci pályára május 24-én, egy tikkasztó vasárnap délután. Főként tőlünk és a Szemere-telepi plébániáról jöttek fiatalok, úgyhogy fergeteges két csapat állt föl szembe egymással. Hol az egyik húzott el a pontszámokban, hol a másik előzött be, volt izgalom.

Nem olyan régen volt plébániánkon a bérmálkozás, és úgy gondoltuk, hogy Pünkösdi ünnepén igazán szép lenne, ha a 20 bérmálkozott testvérünk szolgálna a szentmisén. Így is lett. Volt aki a fiatalabbak közül ministrált, volt aki felol-

kislánynak épp születésnapja volt, és vétek lett volna veszni hagyni a meglepetésnek szánt tortákat. Ebből a spontán ünneplésből nőtt ki aztán a közös születésnapozás, az a szokás, hogy havonta-kéthavonta összejövünk egy szombat délelőtt, énekelünk, bábozunk a gyerekeknek, majd minden ünnepeltnek gyújtunk egy gyertyát, elénekeljük az ároni áldást, és eszünk-iszunk, vigadunk. A legutóbbi ilyen közös ünneplés épp a piknik előtti napon volt, akkor a május-júniusban született kicsiket köszöntöttük.

Az úti cél tehát tavalyról maradt, de a kirándulás kibővült egy közös ebéddel, amihez harminc kiló krumplit pucolt meg péntek délután egy lelkes kis csapat. Így mire a résztvevők szombat délelőtt megérkeztek Visegrád határába, már javában fortyogott az üstben a paprikás krumpli, ugyanis Kovács Pistával az élen néhányan hajnalban indultak, hogy lefoglalják a helyet, és idejében nekiláthassanak a főzésnek.

Lepakoltunk, kicsit megfuttattuk a gyerekeket, majd elsétáltunk egy kristálytisza és jéghideg forráshoz. Az út nem volt hosszú, mégis jó órába telt, mire megérkeztünk, mert a tempót a legkisebb önjáró lábához szabtuk, azok pedig tudvalevőleg hol villámgyorsak, hol pedig hosszú percekre lecövekelnek egy-egy pillangót vagy virágot csodálva. Szikrázott a nap, meleg volt, így aztán senki sem bánta, hogy a gyerekek alaposan összepancsolták magukat a forrásvízzel. Kicsit játszottunk is, kergettük a kertbe tévedt kecskét, és dinnycsöszként érett dinnyét kerestünk, aztán visszaindultunk. Éhes is volt a csapat, lejtőnek lefelé is mentünk, így

sokkal hamarabb tettük meg ugyanazt az utat. A fáradozás jutalma pedig egy mennyei paprikás krumpli volt, aminek az illatát feltehetőleg a Duna túlsópartjára, Nagymarosra is elvitte a szél, így Márton atya is ránk talált, aki kis időre átjött az ifjúsági találkozóról.

Ebéd után pihentünk, beszélgettünk, a gyerekek ugráltak a patak kövein (alighanem mind bele is lépett a vízbe). Az utolsó autók este hatkor indultak vissza, voltunk vagy százan, felnőttek, kicsi és kicsit nagyobb gyerekek, családok, akikkel minden vasárnap találkozunk a tízes misén, és olyanok, akiket

most ismertünk meg. Ősszel folytatjuk, régiakkal és újakkal, várunk mindenkit, és ez nem közhelyes befejező formula, hanem buzdítás: valóban várunk!

Bakó Dóra

Piknik, ahogy én látom

Ha jól számoltam, ez volt a hetedik, amiben részt vettem. 2006-ban kezdtük, mert úgy gondoltuk, hogy ez is egy lehetőség a közösség építésére. Azóta minden évben kétszer tartunk pikniket. Ezt csak azért jegyzem meg, mert ennek ellenére mindig nagy izgalmat jelent,

hogy milyen sikere lesz. Mit főztek, ami egy kicsit újdonság, de finom is? Elég jó idő lesz-e? Mindig sokat imádkoztam, hogy legalább ne essen, mert akkor nem sokan vállalkoznak, hogy itt maradnak, arra pedig, hogy visszajöjjenek, még kevésbé. Az Úr mindig kegyes volt hozzánk, mert volt olyan, hogy reggel még lógott az eső lába, a „kishitűek” el is akarták halasztani, de fél tíz körül kisütött a nap és csodás idő kerekedett. Hát az idei kezdet nem ilyen volt. Már kora reggel ragyogott a nap, egy kicsit talán túlzottan is. Szokásomhoz híven előző héten mindent beszereztem, otthon előkészítettem a káposztás bableveshez, és izgatottan vártam a másnapot. Úgy éreztem, a főztöm elég jól sikerült, szépen gyarapodott a sütemény készletünk is, minden rendben lesz. Így is kezdődött. Nagyon fontosnak éreztem, hogy minél szaporábban mérjük a bablevest (füstölt pulykacombbal), ne kelljen senkinek sokat várakoznia. A kiosztott tányérokból ítélve legalább 80

adagot mértem ki röpké fél óra alatt, de ebben a repetázók nincsenek is benne, és

azok sem, akik mindkét levest megkóstolták, ezért ugyanabban a tányérban kérték. A másik bogrács (gulyásleves) nagyjából ugyanilyen mennyiséget osztott ki. Negyed 2 körül már a sütemény is a végét járta, amikor megdördült az ég. Hát nem részletezem, de néhány perc

leforgása alatt olyan égiháború kerekedett, hogy az orrunkig sem láttunk a sűrű esőtől. Volt nemulass, mindenki mentette, ami menthető, ki a hasába, ki dobozba dobálta a sütit, a cseresznyét. Mi a kondérokot rángattuk be a sátor alá, hogy ne menjen tönkre az a kis maradék, bár szerencsére jég nem esett. A többiek kapkodták be a padokat, asztalokat, illetve aki tehetett futott fedett helyre, autóba, vagy haza. Sajnos a játékok nagy része elmaradt, de azt hiszem nem voltunk ettől rosszkedvűek, mert jó volt együtt lenni. Hiába voltam én a kondér innenső oldalán, nagyon szeretek veletek lenni, szeretek főzni, és szeretem, ha ízlik, amit készítetek.

Gyertek minél többen legközelebb is, hiszen ezek a templomkerti piknikiek nagyon alkalmasak a különböző korosztályok együttlétére. És ne feledjétek, hogy ez EGYház közösség, nekünk pedig egy közösséggé kell válnunk.

Szeretettel: G.O. Klári

Zsámbéki BPC

Június 6. szombat. Ismét BPC! 13 mindenre elszánt (de a józannak megmaradásra is!) férj és apuka – akik titkon a BPC, azaz a Borkostolgotó Papák Clubja tagjai – az etyeki borvidékre látogatott, hogy a szombati napot testvéri közösségben töltsék. Kulturális programokkal kezdtük a napot, mert Zsámbékon a román kori templomromot néztük meg, igazán élvezetes és szakmailag kifogástalan helyi vezetéssel, majd a lámpamúzeum következett. Innen mentünk át a Kattra pincészet bemutatóházába, ahol a pincetulajdonos találá-

sában (szellemi és kulináris téren egyaránt) egy ebéd elköltése mellett ismertük meg a szőlőtermesztés és borkészítés fortélyait.

A következőn is ott leszünk!

Már régóta tudtam a kerületi ifjúsági bál időpontját (június 5.), de igazán készülni csak ez előző napokban tudtam. Előkerestem a ruhám, és segítettem anyunak sütni a cseresznyés pitét. Mikor megérkeztünk a Fatimai templomhoz tartozó bálteremhez, az öltönyben feszítő srácok már vidáman beszélgettek kinn a napsütésben, engem

pedig kezdett elkapni a bál feelingje. Miután felmértük a terepet, láttam, hogy most sem csalódtam. Sokat készülték az estére. A plafonról kipukkasztásra váró lufik és színes tekercek lógtak. A DJ-nk, Peti már hamarabb útra kelt, és kész felszereléssel várta a táncos lábúakat. A gyülekezés idején a falra a közös nyári táborunkról készült kisfilmet vetítettek. Hat plébániáról voltunk, és akadt néhány ismeretlen arc is, de tudtam, ez nem akadály. Ismerkedős játékokkal kezdtünk Zoli vezetésével. Az elsöben olyan valakivel kellett társalogni különböző témákról, akit nem ismertél eléggé. A nyitó táncot két latinos pár roptá el, de aztán eljött a mi időnk. A rocky, a chacha és a bécsi keringő megadta a hangulatot. S mikor már mindenki be-melegedett, nekifogtunk az angol keringő elsajátításához. Én már ismertem, de egy kezdőbb sráccal vágtunk neki a lépéseknek. Balázst a táncparkett ördögének is nevezhetnénk, úgyhogy hamar belejöttünk. A macarena, a limbó, a görög és a vonatos tánc mindenkinek felpezsdítette a vérét. Ha valaki mindezek közben kitikkadt vagy megéhezett volna, a terem szélén lévő asztalok finomságait élvezhette. Én is megfordultam arra párszor, és az a banános süti mindent vitt nálam.

A gyertyafény-keringő alatt a párok apró lángocskákkal világították be az arcokat. Matyival táncoltam, akivel ott ismerkedtem meg. A karaoke is nagy sikert aratott. Együtt énekeltek az ismert számokat, adogatva egymásnak a mikrofont. Nekem a kedvencem mégis a skóttánc volt. Nem ismertem még, de nagyon tetszett a zenéje, és a lépések is igen könnyűek voltak. A sok vidámság után végre sor került a NAGY LUFIS KÜZDELEM-re. A rutinosabbak percegig büvölték a lufit a lányok lábára. A